GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 81.

W Niedzielę Dnia 10 Października 1802

Z Wiednia d. 2. Października.

J. C. K. M. raczył C. K. niższey Austryi rządowego koncepistę Jozefa hrabię Auersberga swoim aktualnym C. K. szambelanem nayłaskawiey mianować.

J. C. K. M. raczył C. K. niższey Austryi rządowego koncepistę Ferdynanda Hauera w nadgrodę iego znakomitych zasług i przez wzgląd na iego szczegolną w każdey zdarzoney okoliczności zdatność aktualnym C. K. niższey Austryi rządowym sekretarzem nayłaskawiey mianować.

J. C. K. M. raczył na podany sobie nayuniżeńszy proiekt od nadworney kommissyi wyznaczoney do urządzenia ustanowień dobroczynności, nayłaskawiey zezwolić, ażeby tu zaprowadzony był dom pracy, ku temu celowi przeznaczony iest bywszy klasztor karmelitański na przedmieściu Laimgrubie. Gdy więc plan urządzenia iuż od J. C. K. M. przyięty, i potrzebne na to koszta wskazane zostały, zatem to użyteczne dzieło wkrótce się rozpocznie. Ten dom, w którym 500 robotników oboiey płci ma bydź umieszczonych, i w którym ludzie bez służby mieysce dla siebie znaydą, iest przeznaczony do przyymowania na czas nieoznaczony ludzi nieobżałowanych o żadną winę, ale którzy albo prożnowaniu się oddali, albo zarobku znaleść nie mogą. Ci będą się w pomienionym domu rożnych robot uczyć, i na ludzi pracowitych i obyczaynych wykształcać. Już tuteysze rękodzielnie ofiarowały się dostarczać temu domowi robot, dla uczynienia iednak przyzwoitego w tey mierze wyboru, iest obowiązany każdy, chcący ten dom robotą opatrzyć, podadź i opisać kommissyi nadworney rodzay roboty. Jest przytym ostrzeżono, ażeby rodzay roboty był łatwy do poięcia, i taki, ażeby każdy wychodzący z tego domu, mogł się za pomocą onego wyżywić.

Xżęco biskupi ołomuniecki konsyliarz i pleban kastelecki Jędrzey Marschofer przesłał 60 exemplarzy wydanego przezeń dzieła: "Wolne myśli o skutkach chrześciaństwa,,, ażeby te pomiędzy regimentowych C. K. kapelanow bezpłatnie rozdane były, za co mu ze strony J. C. K. M. naywyższe ukontentowanie oświadczono.

D. 24 p. m. seym węgierski w Preszburgu odprawił 43cie, d. 25go 44te, a d. 27go 45te posiedzenie.

Z Brynu d. 2. Października.

List od granic tureckich pod d. 20 p. m. maluie nam obraz naywiększey spokoyności w Belgradzie, tym czasem wielkie kupy rozboynikow zagrażaią bezpieczeństwu gościńcow i lubo teraźnieyszy rząd belgradzki na kilkokrotne przełożeniaj ze strony naszey postanowił tych złoczyńcow wyłowić, gdy iednak do tego żadnych przygotowań nie czyni, zatem ze strony cesarskiey pociągniono mocny kordon od Semlina do Banczowy stawiaiąc, co każde 500 krokow, 30 ludzi z przyzwoitą liczbą officyerow.

Przed odeyściem ninieyszego listu rozeszła się po Semlinie wiadomość, że woysko, które pod dowodztwem Tusuna Agi z Belgradu aż do Czuprow pociągnęło zupełną klęskę poniosło, i wielka część iego w niewolą się dostała.

Kawa w Turcyi bardzo staniała.

Listy z Konstantynopola donoszą, że gdy jenerał Stuart ofiarował się W. Sułtanowi pogodzić go z Beyami, wystawuiąc mu, że niepodobna ich iako przyzwyczaionych do gorącego klimatu przesadzać w inne kraie: Sułtan odpowiedział, że niepodobna mu cierpieć buntownikow w Egipcie, i że umyślił przenieść beyow do Georgii, gdzie im klima szkodzić nie może. Zatem jenerał Stuart odiechał do Egiptu, z obietnicą wyprowadzenia stamtąd natychmiast woysk angielskich.

Potwierdza się zupełnie wiadomość o wyniesieniu Xcia Ipsylantego na hospodarstwo wołoskie, tudzież o pogodzeniu się Pasmana Oglu z Portą. Bywszy hospodar wołoski Xżę Michał Suzzo iest skazany na wygnanie do wyspy Chalcydy.

Goniec przybyły od baszy kałrskiego donosi, że beyowie są w wyższym Egipcie od pomienionego baszy w cieśniny zagnani, skąd basza spodziewa się ich iako ieńcow krotce do Konstantynopola przesłać.

Z Londynu d. 14. Września.

Gazeta dworska mieści w sobie następuiącą wiadomość.

Na ulicy Downingstreet d. 14. Września

Przybyła tu depesza od Alexandra Stratona sprawuiącego interessa angielskie przy ottomańskiey Porcie, a przy niey następniąca nota Reysefendego oddana Panu Stratonowi d. 29 Lipca, w domu ambassady angielskiey nad kanałem.

Przystoi charakterowi prawdziwey przyiazni i szczerego szacunku, takowe okoliczności ochotnie przyspieszać, które mogą wspolny użytek przynieść i korzystnemi stać się wocami przyiacielskiego związku i dobrego porozumienia się, które szczęśliwie wysoką Portę z dworem W. Brytanii łączą. Gdy iuż dawniey angielskim kupieckim okrętom pozwolono na morzu czarnem żeglować, co iest dobrowolnym czynem łaskawego serca J. C. Ottom. M. iako się to pokazuie z urzędowney noty, która naszemu przyiacielowi angielskiemu przy wysokiey Porcie mieszkaiącemu ministrowi na d. 3 miesiąca Gemaziel Ahir: roku 1214 Heg. oddana została, tedy wygotowano ninieyszy Takrir (nota urzędowna) i wysoki Ces. Ottomański dwor mniema to bydź swoim obowiązkiem, ażeby takie obchodzenie się względem wolney żeglugi dla wszystkich angielskich kupieckich okrętow na morzu czarnem miało mieysce, iakie się zachowuie względem wszystkich nayprzyiaźnieyszych mocarstw.

Dan w Konstantynopolu dnia 23 Rebiul Ewel 1217 (29 Lipca 1802.)

Skoro jenerał Andreosy do Dovru przybędzie, natychmiast lord Whithworth wyieżdza do Paryża. Wiele osób ze świty oby-

watela Otto przy nowym ambaſſadorze zoſtanie. Jenerał Andrøosy naypierwey wsławił ſię podczas kampanii 1796 dowodził batem kanonierskim przeciw Mantui; i mocno wspierał Bonapartego w zaprowadzeniu oſtatniey konſtytucyi.

Chociaż towary francuzkie codziennie do Anglii przychodzą, z tem wszyſtkiem towary i okręty nasze nie maią przyſtępu do Francyi.

Gazeta irlandzka *the Monaghan Paper* mieści w sobie naſtępuiące uwiadomienie. "Gdy Jan Hatl zdradzieckim sposobem wiele rzeczy z moiego składu pobrał, zatem ninieyszem pismem oznaymia mu ſię, że ieżeli skradzionych rzeczy niepowroci, tedy *Jego imie przed publicznością ogłosi ſię.* ,,

P. Fox znaydował ſię znowu na obiedzie u pierwszego konsula, i miał z nim długą rozmowę o wolności druku w Anglii. P. Fox dowodził tego konieczney potrzeby i dał uwagę, że wielcy ludzie powinni bydź wyższemi nad szkalowania pism publicznych.

Brat jenerała Lasna ieſt prefektem wyższych Pireneow. Jenerał Lasnes nie mogł wprzod doſtać koni w Lizbonie, dopoki goniec do Paryża nieodiechał. Jenerał Lasnes bawi ſię teraz u brata swoiego w Tarbes

Żydzi londyńscy obrali doktóra Harta swoim rabinem. Gdy on z Helwetsluis przybył, wieżdżał przepysznie 4 konnym powozem wpośród mnoſtwa karet i natłoku ludu.

Z Nowego Jorku donoszą, że na St. Domingo epiedemiczna choroba panuie. Z 70 jenerałow i szefow batalionu, którzy tam z Francyi przybyli zoſtało tylko 25.

Wyiątek z liſtu z New Torck pod dniem 28 Lipca r. b. pisanego.

" Chociaż żołciowa gorączka codziennie do naszego miaſta ieſt spodziewana, i chociaż iuż kilka ofiar przez nią zabranych, wymieniaią, nie masz ieszcze pewności aby ſię pokazała w sposobie, iżby ią nie wątpliwie za chorobę epidemiczną uznać należało. Cożkolwiek bądź, dla większey pewności wielu opuszcza miaſto a szczególniey ludzie bogaci, iak zwyczaynie, daią do tego przykład. Rzemieślnicy, wyrobnicy i kupcy mniey bogaci utrzymywać ſię będą w mieście, aż do oſtateczności, ponieważ wszyſtkie ich sposoby życia są w mieście i podobne przenoszenie ſię na wieś ieſt kosztownym. Wiadomo, że w tey porze roku wſie blizkie New Yorcku i Filadelfii są napełnione mieszczanami dobrze płacącemi, a ci, co niemogą choynie płacić, w dalsze muszą ſię udawać okolice, dla pogodzenia możności zapłacenia z bespieczeńſtwem życia. Chociaż świaтło mocno ſię rozszerzyło w kraiu tym od lat 12, iednakowoż wielu bardzo znaydzie ſię pomiędzy ludem, którzy niechcą przeciw tey zaraźliwey chorobie używać oſtrożności od roztropności w skazaney, i którzy daią tego za przyczynę, że ieżeli Opatrzność tak niemi rozrządzić poſtanowiła, wszyſtko to cokolwiekby czynić mogli, nieoddali wykonania Jey odwiecznych wyrokow. Takowe zdania są bezwątpienia bardzo szanownemi, lecz gdy zaraźliwa choroba wyraźnie ſię okaże, i gdy Opatrzność doſtatecznie oſtrzegła tych, któremi rządzi, aby ſię mieli na oſtrożności, zabiera codziennie ſtami tych słabych na umyśle ludzi, którzy zoſtaią w okolicach przez epidemiczną chorobę puſtoszonych i wolą raczey czekać cudu a niżeli unikać niebezpieczeńſtwa. W roku przeszłym mieliśmy nadzieie, iż wyznaczona od rządu znaczna nadgroda sprowadzi do miaſt naszych wielu sławnych lekarzow tak z Francyi iak i z Anglii, a ci nakoniec ſtarać ſię będą poznać charakter i przyczyny żołciowey gorączki tak doskonale, iż nam będą mogli wskazać lekarſtwa przeciw tey niszczącey chorobie, ieżeli niepodobieńſtwem ieſt, zupełnie ią od nas oddalić. Lecz pokazało ſię, że lekarze europeyscy

)2(

wolą żyć z swemi choremi, niżeli tu przybywać dla ratowania naszych od śmierci. Potrzebaby nadewszyſtko, aby przed uznaniem żołciowey gorączki za tak zaboyczą, iaką ſię bydź zdaie, aby mowię, osoby nią dotknięte probowano ratować podług iakieykolwiek syſtemy, bo podług ninieyszego sposobu obchodzenia ſię z choremi, którzy ią cierpią, możnaby powiedzieć, że ospa i kaszel mogłyby także okropne przez śmierć czynić spuſtoszenia. Zaledwo o człowieku dotkniętym żołciową gorączką ieſt podeyżrenie, iż na nią choruie, zaraz wszyscy go opuszczaią po większey części na łożu boleści i żadney potrzebney nieodbiera pomocy. Powszechnie mniemaią, iż wiele dla iego ratunku uczyniono, gdy obok iego łożka poſtawią butelkę wina maderskiego, a drugą wody, które do iego rozrządzenia oddaią. Potem przeſtaią na otwieraniu dwa lub trzy razy na dzień drzwi izby, trzymaiąc uſta i nos dobrze zatkane chuſtką w otcie zmaczaną, dla zapewnienia ſię czyli zarażony żyie ieszcze, lub czyli iuż umarł, aby go pogrzebać. W iſtocie ten sam ſtan zupełnego opuszczenia ieſt doſtatecznym do umorzenia z rozpaczy tych nawet, którzy naymniey śmierci z żołciowey gorączki spodziewaćby ſię mogli. Na dopełnienie nieszczęścia naſi lekarze są rownie boiaźliwemi iak krewni i przyiaciele chorych i niedadzą ſię uprzedzać w wynieſieniu ſię z miaſta na wſie, gdzie wszyscy będąc zdrowemi, bynaymniey ich przytomności niepotrzebuią. Powinienem tu wyrazić na pochwałę lekarzow francuzkich koloniy, którzy przez lat kilka na lądzie tym zamieszkali, iż nigdy żadnego człowieka niepoświęcili ani swemu zdrowiu, ani wſtrętowi. Widziano ich zawsze wczaſie panuiących nayniebespiecznieyszych zaraz biegaiących z ulicy na ulice, od domu do domu dla dawania ratunku całym familiom chorym i umieraiącym, do których za każdym wezwaniem, przybywali. Lud tego kraiu a nawet ludzie za wyższych ſię maiący nie doszli ieszcze do zrozumienia, że żołciowa gorączka nieprzychodzi do miaſt, w których pospolicie swych zaboyſtw dopełnia, lecz, że te miaſta w łonie swoim zamykaią iey naſiona. Rząd zdaie ſię dzielic w tym względzie mniemania ludu, ieżeli nie robi ofiary z własnego swego dla powszechnego ukontentowanie, aby nie był oskarżonym o niedbałość gdyby nie użył przeciw wprowadzeniu tey epidemiczney choroby środkow, do których lud wielką ważność przywiązuie. Z tego powodu urządzenia tyczące ſię kwarantynny są nayściśley zachowywane względem ſtatkow z wysp przybywaiących. Lecz mała liczba ludzi rozsądnych, którzy niewierzą aby głos ludu był głosem Boga, pytaią ſię dla czego ſtatki przybywaiące z wysp daią sobie słowo przywożenia corocznie żołciowey gorączki nayprzod do Filadelfii, a potem do New Yorcku, gdy tym czasem prawie nigdy podobnych galanteryy w innych portach nieskładaią; dla czego chorzy dotknięci żołciową gorączką, którzy czuiąc iuż tę chorobę, nagle przenoszą ſię z miaſta i idą umierać w wielkich wſiach iakiemi są naprzykład Elizabeth Town, albo Imaika, nieudzielaią zarazy mieszkańcom domu, w którym umieraią. Wieleby ieszcze w tym względzie pozoſtało uczynić uwag, lecz potrzeba zoſtawić naszym współziomkom ukontentowanie mniemania, iż żołciowa gorączka nie ieſt płodem naszego kraiu.,,

Dnia 17. *Września.*

Dziś rano odebraliśmy smutną wiadomość, że w Liwerpoolu d. 14 straśliwy był pożar. Ogień zaiął ſię d. 13 o godzinie 10 wieczorem w wybudowanym przez Jakóba Franka magazynie i trwał aż do 6 godziny zrana, który 15 o 10 i 14 piętrach spichrzow bawełną, kawą, zbożem i 2000 fas. cukru napełnionych zniszczył. Tę szkodę szacuią do 1 mil. f. szt.

Obawiano, aby więźniowie w przyległym domu będący nie korzystali z tego zdarzenia, zatem ich wcześnie przeprowadzono do sali giełdowey.

Eskadra portugalska z 2 liniowych okrętow 7 fregat i szalup złożona wypłynęła z Gibraltaru do Algieru dla obsadzenia tego miasta, i przymuszenia Deya do traktowania z Portugaliią.

W Filadelfii d. 3 Sierpnia w 24 godzinach 19 osób na żołciową gorączkę umarło. Nazaiutrz znowu rowna liczba umarła. W Baltimorze niedawno na tę chorobę razem 14 osób zeszło.

Z Gibraltaru pod d. 23 donoszą co następuie: Niemamy żadney wiadomości o opuszczeniu Malty przez woyska nasze. Przeciwnie P. Fyers, jeneralny podskarbi woysk brytańskich, który chciał do Anglii powrocić, odebrał rozkaz, udania się stąd na powrot do Malty.

Z Jamaiki donoszą że z 25000 woyska francuzkiego, które na St. Domingo przybyły, zostało się iuż tylko 10,000 ludzi.

Wywoz brytańskich i zagranicznych płodow od 5 Stycznia do 5 Czerwca r. b. szacuią do 17 mill. f. szt.

Papiery publiczne znacznie poszły w gorę ponieważ w wypłatach nowey pożyczki przyymowane są 70¼ za 1$\frac{0}{0}$.

Przybyły tu prywatny sekretarz jenerała Andreosego, naiął piękny dom dla ambassadora za 1000 f. szt. Mieszkał dawniey w tym domie hrabia Szaftsbury. Jenerał Andreosy ma mieć roczny pensyi 8000 f. szt. Ob. Otto iuż się do podroży zabiera. P. Pitt ieszcze niepowrocił do zdrowia.

Listy z Nowego Jorku pod d. 7 Sierpnia donoszą, że Anglicy ociągali się z opuszczeniem wyspy Tabago.

Władzca perski pozwolił Anglikom wyprowadzać perskie konie bez opłaty ceł.

Nasze dzienniki mowią o przyszłem zaślubieniu Królewicza Wilhelma z W. Xiężcką rossyyską.

Z Egiptu 5 regimentów znowu powrociło. -- Nowy rabin żydowski ma 4000 f. szt. pensyi roczney. — P. Fox był także Pani Bonapartowy przedstawiony.

Z Bazylei d. 17. Września.

W czasie gdy domowa woyna w rożnych częściach nieszczęśliwey naszey oyczyny, co raz bardziey szerzy swoie spustoszenia i całey nawet Helwecyi zagrażać zdaie się, wśrodku Rzepltey, w siedlisku rządu, Bernie, wielkie zaszły odmiany. Dnia 13 senat mianował kommissyą z 3 członków dla naradzenia się z radą wykonawczą nad środkami, iakich w tak smutnym położeniu Rzepltey użycby należało. Kommissya ta d. 14 zdała seymowi rapport i proponowała aby mianował *Dyktatora czyli wielkiego pośrednika.* Jak tylko rozeszła się po mieście pogłoska o uczynioney tey propozycyi i maiącym nastąpić wybraniu podług wszelkiego podobieństwa ob. Dolder na Dyktatora, nieprzyiaciele rządu wszelkich użyli sposobow, aby środka tego uskutecznieniu przeszkodzili. W tym zamiarze 5 młodych ludzi przyszło do ob. Dolder i przymusili go (lubo niewiadomo ieszcze iakim sposobem) iż podpisał złożenie urzędu landmana. Potym wsadziwszy go do przygotowanego na to umyślnie powozu, odwieźli do Jegistorf o mil 3 od Berna. Jak tylko stathalterowie Ruttimann i Fuesli dowiedzieli się o uwiezieniu ob. Dolder, natychmiast urzędy swoie złożyli, i nazaiutrz d. 15 senat na posiedzeniu swoim trwaiącym od godziny 8 zrana do 6 popołudniu przystąpił do wybrania nowych członkow władzy wykonawczey. Ob. Wattenwyl z Landsthul landmanem, ob. Monod pierwszym stadthalterem, a ob. Eglise drugim stathalterem wybranemi zostali. Dway pierwsi iak mowią, nieprzyięli

mianowania siebie. Sekretarz stanu Custer maiący sobie polecone zawiadowanie wydziałem skarbowym, tudziesz senatorowie Sleck i Luthard złożyli także swoie urzędy. Bywsi stathalterowie Ruttimann i Fuesli zaięli mieysca w senacie i mniemaią powszechnie, że ob. Dolder, który d. 15 powrocił do Berna, zaymie tam także mieysce. W pośrod tego powszechnego zamieszania i rozwolnienia sprężyn rządu wszystkich oczy zwrocone są na Francyą. Utrzymuią, iż rząd tey Rzepltey przyiął role pośrednika, i że przybyły goniec z Paryża przywiozł względem tego naywyraźnieysze zapewnienia. Dla przyśpieszenia krokow, których rząd francuzki ma użyc i obiaśnienia go tym więcey ieszcze o prawdziwym położeniu interessow w Helwecyi, postanowiono wysłać do Paryża nadzwyczayną deputacyą, która z ob. Müller Friedberg, świeżo przybyłego z Walezyi i ob. Sprecher składac się będzie.

Dnia 18. *Września.*

Zaszłe w Bernie odmiany niedługo trwały. Gdy obywatele Wantewyl, Monod i Eglise nieprzyięli mianowania siebie na pierwsze urzędy władzy wykonawczey, obywatele którzy ie złożyli, Dolder, Ruttiman i Fuesli wezwanymi byli senatu aby do swoich urzędow powrocili, i stosownie do tego wezwania znowu ie obieli. Wiadomości rozgłoszenie względem tego co zaszło w Zurich są powiększey części fałszywe lub przesadzone. Jenerał Andermatt nie był pobity, a tym mniey ieszcze przymuszony do kapitulacyi; lecz po powtornym szturmowaniu do miasta Zurich, które wreszcie kilka tylko uszkodziło domow i iednego raniło człowieka, obywatel May przybyły dnia 14 wieczorem do obozu przed Zurich w charakterze nadzwyczaynego kommissarza rządu, rozpoczął na nowo negocyacyą z miastem i ukończył nieprzyiacielskie kroki, przez następuiącą konwencyą:

"Gdy rożne okoliczności sprowadziły nieprzyiacielskie kroki między woyskiem helweckim i mieszkańcami miasta Zurich. Kommissarz rządowy ob. May maiący zlecenie na mocy swego pełnomocnictwa, pośredniczenia, zawiera z deputowanemi od municypalności następuiącą konwencyą: 1) Kommissarz rządowy z ufnością oddaie mieszkańcom Zurich straż miasta i nie postawi tam załogi, gdy zaś Zurich iest głownym miastem kantonu, sam przeto tam się uda z kilku tylko ordynansami. 2) Wszystko cokolwiek się stało ma bydź zupełnie zapomnianym; wszyscy mieszkańcy miasta Zurich, tudziesz wszyscy w powszechności obywatele Helwecyi ktorzy do tego należeli, są uwolnieni od wszelkiey z tego powodu odpowiedzialności, i wszyscy ci którzy z obudwoch stron w niewolą poymani byli, albo uwięzionemi zostali od władzy woyskowey lub cywilney, natychmiast odzyskaią wolnośc, ieżeli innych przeciw nim nie masz zaskarzeń. 3) Od momentu podpisania ninieyszey konwencyi użyte będą środki, aby iak nayprędzey wszędzie ustały nieprzyiacielskie kroki. Dan w Zurich d. 15 Września o godzinie 8 zrana. Imieniem municypalności podp. Hirzel, Rheinhardt. — W głowney kwaterze przy gorze Zurich d. 15 Września o godzinie w pół do dziesiątey zrana podp. F. May kommissarz rządowy. Po podpisaniu tey konwencyi jenerał Andermatt ruszył z woyskiem z okolic Zurich udał się ku Baden i Lenzburg. Ob. zaś May kommissarz rządowy poiechał do miasta Zurich, gdzie d. 16 wydał do mieszkańcow tego kantonu odezwę w którey zachęca ich do pokoiu spokoyności i oświadcza, iż naczelnicy zbroynych kup które po ogłoszeniu ninieyszey odezwy nie rozeydą się, do osobistey odpowiedzi pociągnionemi będą. Wreszcie cały kanton Zurich rownie iak iego okolice, był okryty od

kilku dni kupami mniey lub więcey licznemi które się z sobą spotykały i wiele zaszło oddzielnych ... w których pomyślność na przemian przyiaciele rządu i ich przeciwnicy od nosili. Od strony Aar powstańcy przeciw rządowi naywięcey odnieśli pomyślności. Dnia 13 i 14 zaieli oni miasta Brug, Arau, i Baden &c. Twierdzę Arbourg d. 15 do poddania się wezwali. W stronie tey iest na czele tych zbroynych kup ludu. P. Erlach; winnych zaś stronach bywsi ienerałowie Bachman i Steiner &c. Małe kantony aż do tych czas są dosyć spokoynemi, i wiernie dochowuią zawieszenia, które zniemi po ostatnich negocyacyach zawarto; Aloizy Reding miał iednak oświadczyć ienerałowi Andermatt w czasie, gdy ten ostatni szturmował do miasta Zurich, iż w przypadku gdyby szturmowania nieprzestał, on zawieszenie zerwie; i deputowani małych kantonow znayduiący się w Bernie w nocy z d. 15 na 16 miasto to opuścili. — Miasto nasze nie iest także wyięte od tego zaburzenia umysłow, które powszechnie w całey prawie Helwecyi panuie. Wielka liczba nieukontentowanych nietylko opanowała ratusz i arsenał, ale też rozbroiła korpus woyska wyborowego, a przytym zdarzeniu ob. Buxtorf kommendant tego korpusu o mało życia nieutracił.

Podług wszelkiego podobieństwa to położenie rzeczy w Krotce zupełnie się zmieni. Pewną iest rzeczą iż Francya przyięła pośrednictwo o które rząd nasz prosił, a pośrednictwo to będzie zbroynem. Obyw. Rengger sekretarz stanu do wydziału wewnętrznego Rzpltey helweckiey, doniosł już prefektom przez okolnik pod dniem 16 „ że rząd francuzki dał iuż rozkaz dwom półbrygadom woyska francuzkiego ruszenia do Helwecyi, które oddaie do wolnego zarządzenia rządu helweckiego, aby koniec położyć ninieyszym rozruchom. „

Z Paryża d. 19. Września.

Pierwszy konsul następuiące osoby senatorami mianował: Abryala ministra sprawiedliwości, Fouchego ministra policyi, Dubelloy arcybiskupa paryzkiego, Roederera radzcę stanu, prezydenta wydziału interesow wewnętrznych i Abowilla ienerała inspektora artyleryi. Tegoż dnia mianował wielkim sędzią i ministrem sprawiedliwości radzcę stanu ob. Regniera. Ob. Fourcroy nastąpił na mieysce obywatela Roederera iako naywyższy dozorca publiczney instrukcyi. — Bonaparte przesyłaiąc do senatu te mianowania w następuiący sposob mianowane osoby charakteryzuie: " Ob. Dubelloy arcy biskup paryzki piastuiąc od lat 50 dostoieństwo dyecezalnego pasterza był wzorem galikańskiego kościoła. Dziś będąc naczelnikiem pierwszey dyecezyi we Francyi, daie przykład wszystkich cnot apostolskich i obywatelskich. Bywszy minister sprawiedliwości Abryal położył na tym ważnym urzędzie zasługi, które pierwszy konsul był obowiązany nadgrodzić przez wezwanie go do senatu. Jenerał artyleryi Abowill znany całey Europie z talentow swoich, które okazał walcząc za wolność północney Ameryki, iest na czele tego oddziału woyskowości, która zawsze losami państw rozrządza. Ob. Fouché, który wśrzod naynieszczęśliwszych okoliczności urząd ministra policyynego piastował, przez swoie talenta, pracowitość i przywiązanie do rządu, dopełnił tego wszystkiego; czego okoliczności po nim wymagały. Gdyby inne zdarzenia znowu potrzebowały ministra policyi, tedy rząd po przeniesieniu ob. Fouchego do senatu, nieznalazłby nikogo, w kimby mogł tyle ufności położyć. Ob. Roederer, który ieszcze w czasie stanowienia senatu, był na iego członka przeznaczony, ciągle się w radzie stanu dystyngwo-

wał. Jego talenta i przywiązanie do oyczyzny były zawsze użytecznemi pierwszey władzy Rzepltey &c. &c.

D. 13. Pani Recamier iedna z naypierwszych piękności europeyskich dała w wiosce swoiey Kliszy śniadanie, na które zaprosiła PP. Foxa, Erskina, lorda Holanda, jenerała Fitzpatryka i inne członki oppozycyi, tudzież posła neapolitańskiego margrabię de Gallo, hrabię Dywowa, jenerała Morau, radzcę stanu St. Jean d Angely, i Macieia Montmorencego. Między damami znaydowały się Pani Lucheśiniowa, lordowa Holandowa, i hrabini Dywowa. Pani Recamier z zwyczayną sobie grzecznością i wdzi kami czyniła honory tey uczty. Przy stole siedziała pomiędzy P. Foxem i jenerałem Moreau.

Nasz 93letni arcybiskup paryzki otrzymał kardynalski kapelusz.

Trybunat miał wczoray nadzwyczayne posiedzenie, na którem czytane było poselstwo rządowe tyczące się ostatniey uchwały senatu względem nowo wybranych onego członkow. P. Fox znaydował się na tem posiedzeniu.

Biali właściciele na St. Domingu i Gwadelupie, muszą teraz po zdięciu sekwestru powracać do dobr swoich lub tam zastępcę Europeyczyka trzymić.

Ministrostwo policyyne zostało teraz wyrokiem konsularnym zniesione, a zatrudnienia iego oddano ministrowi sprawiedliwości i wielkiemu sedziemu ob. Regnierowi.

Tuteyszy nadzwyczayny ambassador turecki z okoliczności zawartego pokoiu pomiędzy Francyą i Portą dał wielką ucztę, a dom iego oświecony był mnogiemi półxiężycami.

Bywszy trybun Chazal został mianowany prefektem niższych Pireneow.

Senator Perygnou został mianowany nadzwyczaynym kommissarzem do oznaczenia granicy między Francyią i Hiszpaniią w Pireneach, jako iest w traktacie r. 3go zawarowano.

Wymiar południka podług wyroku konsularnego bedzie pociągniony od Barcelony aż do wysp balearskich.

Ambassador neapolitański w Madrycie wyiechał do Barcelony.

Słychać, że bywszy dyrektor Rewbell zostanie prefektem departamentu niższego Renu.

Powiaty Carosio i Seravalle połączone z Rzepltą liguryyską liczą 5000 ludności.

Piemont ma dostarczyć 4000 rekrutów.

Dziennik urzędowy ogłosił wyrok przyłączaiący ostatecznie Piemont do Rzpltey francuzkiey, w nastepuiącey osnowie:

Wyciąg z Xiąg senatu Zachowawczego d. 24. Fructidora w roku X. Rzpltey (11. Września.)

Senat Zachowawczy zgromadzony w liczbie członkow artykułem konstytucyi XC przepisaney; zapatrzywszy się na proiekt uchwały senatowey urządzaiącey, ułożony w formie przepisaney artykułem LVII. uchwały senatowey urządzaiącey konstytucyą d. 16 Thermidora r. b. Wysłuchawszy mowcow rządowych względem powodow skłaniaiących do tego proiektu, i rapportu swoiey kommissyi wyznączoney na posiedzeniu d. 20 Fructidora. Gdy przyięcie tego proiektu w liczbie głosow przepisaney artykułem LVI. uchwały senatowey urządzaiącey konstytucyą, nastapiło, stanowi co nastę uie. Art. I. Departamenta, Po, Doiry, Marengi, Sesii, Stury i Tanary są wcielone do Rzpltey francuzkiey. Art. II. Departament Po miec będzie 4 deputowanych w ciele prawodawczym, departament Marengi 3, departament Doiry 2, departament Sesii 2, departament Stury 3. departament Tanary 3, liczba przeto członkow ciała prawodawczego z 318 składać się będzie. Art. III. Deputowani ci wybranemi będą w roku 11, a wyydą z ciała prawodawczego w roku podług szeregu w iakiem departament z ktorego sa wybrani umieszczonym będzie, wyiąwszy deputowanych departamentu Stury, którzy dopiero w roku 16 Rzpltey, mieysca swoie opuszczą. Art. IV. Departament Po umieszczony będzie w pierwszym szeregu; departament Marengi w drugim; departamenta Doiry i Sesia w trzecim; departament Stury w czwartym; departament Tanary w piątym. Art. V. Miasto Turyn będzie policzone między głownieysze miasta Rzepltey, których prezydenci będą przytomni wykonaniu przysięgi przez obywatela wybranego na nastepcę pierwszego konsula; liczba przeto miast takowych bedzie 25. Ninieysza senatowa uchwała urządzaiąca, konsulom Rzepltey przez poselstwo przesłana będzie. Podp. Cambaceres drugi konsul prezyduiący.„

DODATEK

DO Nru 81.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Niedzielę Dnia 10 Pazdziernika 1802

Wiadomości ściągące się nauk kunsztow, wynalazkow i odkryciow.

Ob. Ventenat, czytał w instytucie narodowym rapport względem Aya-pana. Jest to roślina amerykańska, rosnąca szczegulniey na brzegach rzeki amazońskiey. Ma własność prędkiego leczenia z ukąszeń węża i ran od strzał trucizną napuszczanych. Wybornym iest także lekarstwem na puchlinę wodną. Winni ią iesteśmy kapitanowi Baudin (bratu sławnego żeglarza) zwiedzaiącemu teraz wyspy południowe. Uwiadomiony od kraiowcow o przymiotach tey rośliny, postanowił rozmnożyc ią w Isle de France, iakoż zasadziwszy ią tam, znacznie sie rozmnożyła i własności swoie zatrzymała; ukąszenie bowiem od węża w 24 godzin uleczono, a puchlina wodna pewnego Murzyna, po iey użyciu, natychmiast wstrzymana została. Kapitan Baudin, przesłał iey nasienie i listki, Pani Bonaparte i ob. Jussieu. Listki oddane zostały ob. Alibert, doktorowi, dla doświadczenia ich własności. Roślina ta będzie odrysowana i opisana, w pierwszym zbiorze roślin ogrodu Malmaison.

Zegarmistrz w Neufchatel, nazwiskiem Droz, znany z swoich wynalazkow mechanicznych, wymyślił machine wybiiaiącą za iednym przyciśnienieniem, nie tylko stępel z obydwoch stron (używane zwyczayne machiny, toż samo robią) ale i daiacą obraczke w koło na pieniadzach; gdy wyższy stępel w gore się wznosi, pieniądz wybity, tąż machina iest odsuwany, a nowy na to mieysce do wybicia zbliżony (co zapobiedz może skaleczeniu rzemieślikowi palca, czasem, lubo rzadko, zdarzaiącemu się.) Do poruszenia tey machiny, wielkiey siły potrzeba, iednakże robota tak spiesznie idzie: iż co minuta 60 sztuk pieniędzy wybic można. (Zdaie sie: iż opisuiący tę machine, nie znał używaney do tego powszechnie w mennicach, gdyż dodatki, które ob. Droz porobił, ciężaru machiny prawie pomnożyc nie mogły: i pośpiech w robocie, wcale nie iest szczególnieyszym.) Obrączka tą machiną w koło dawana, przeciw fałszowaniu pieniędzy zapewnia. Ob. Droz zarządzał, iako wiadomo wybiianiem miedzianych pieniedzy w Londynie, pod P. Bolton, używaiącym do tego machiny ogniowey; stępel na nich tak iest czysto wybity iak na medalach.

Miedzy rekodziełami kraiowemi wystawionemi na widok publiczny, 2 zegarki zrobione w Besançon, przez ob. Auziers, szczególniey uwage wszystkich zwracaia; ieden ma formę medalionu, drugi można w pierścieniu na palcu nosic; obydwa są z repetycyami, i bardzo dokładnie zrobione.

Bywszy Xiążę Rochefaucault-Liancourt, znany przez swoią przychylnośc do Francyi i opisy podroży w Ameryce, przedsiewziętey w czasie terroryzmu, iuż teraz drugi rok czyni doświadczenia, nie zasiewac, ale sadzic zboże. Za pomocą żelaznego instrumentu, ktorego zeby na 4 cale są od siebie odległe, a tak cieżkim zrobionego przez ołow: iż go tylko prostopadle z reki wypuszczac potrzeba, robione są w ziemi dziury potrzebney głebokości. Jeden człowiek i 4 dzieci, mogą tym sposobem zasadzic na dzień 50 pretow pola. Płaca pieciu robotnikow obrachowana iest przez obywatela Liancourt na 4 zło: polskich

W ogule zebrał w tych dwoch latach doświadczenia z iednego pręta kwadratowego pola, (22 ſtop) dwa snopki, właśnie tyle, co w urodzaynym roku naylepsze pole wydadź może. Zboże ieſt tak czyſte i ciężkie, a słoma tak długa i mocna, iak tylko sobie życzyćby można, a n zasiewie, nieszkodząc wcale urodzaiowi, oszczędził sobie na 15ſtu morgach pola (każdy od 100 prętow kwadratowych) 10 korcy francuzkich.

Jen. Leclerk przesłał do Francyi tygrysa Amerykańskiego, z prowincyi Caracas, 5 dopiero mieſięcy maiącego. Tygrys tego rodzaiu, nie znaydował ſię ieszcze w muzeum tuteyszym hiſtoryi naturalney. Jenerał Leclerk przeszle tu także ogromne wypchane Kaimany (krokodyle Amerykańskie.) W Eſtere złapano Kaimakaua 17 ſtop, a w ieziorże Miragoane 29 ſtop, długiego. Jenerał wspomniony rozkazał także officyerowi z sztabu swoiego, przebiegaiącemu teraz Amerykę południową, ażeby mu przywiozł owce Peruwiańskie i inne zwierzęta, nie będące ieszcze w Muzeum, a które chce iedne po drugich przesyłać do Francyi.

Ob. Roume, dawniey kommissarz rządu w St. Domingo, ktore mu Toaſſaint śmierc był zaprzyſiągł, przybył do Paryża i złożył w muzeum dwa węże dzwoniące żywe. Oddał także pełne skrzynie wypchanych ptakow, rozmaitych nasion i owadu.

DONIESIENIA.

W drukarni Jana Maja wyszła Xiążka pod tytułem *Ovidego Nazona Wiersze na wygnaniu pisane* iako to *Rzeczy Smutne* (Tristia) *Klątwa na Ibisa* (Liber in Ibim) i *Liſty z Pontu* (Epiſtolae de Ponto) Znany ieſt iuż bardzo dobrze ten Pisarz w Literaturze Polskiey. Jego Metamorfozy tłumaczone dwukrotnie, raz przez Żebrowskiego pod tytułem *Przeobrażenia* roku 1632, drugi raz przez Waleryana Otwinowskiego pod tytułem *Przemiany* we dwa lata poźniey wydane. Jego także *Heroidy* przekładania Bardzińskiego iuż od dawna zbogaciły Literaturę Polską. Ale dzieło, w którem poczciwe serce znaydzie w swym nieszczęściu pociechę, dzieło, w którem ten nie zrownany pisarz całą swoią czułość wylał, to dzieło aż dotychczas wcale nie tkniętem leżało. Wygnany między dzikich na owczas Sarmatow i Getów, gdzie dziś Bolgarowie czyli Wołharowie mieszkaią, opuszczony od wszyſtkich opłakuiąc dni swoie w własnym iedynie dowcipie i w własney tkliwości szukał ulżenia nieszczęść. Znalazł nakoniec niejakieś powaby w nieokrzesanym iezyku, i iak sam w Liście XIII Xięgi III. liſtow z Pontu wyraża, pisał wiersze sarmackim iezykiem. Ten autor słusznie kładziony w rowni z Horacym i Wirgilim większą miał nad nich łatwość w pisaniu wierszy, i dla tey skłonności opuścił wszyſtkie drogi mogące go zbogacić i do honorow wynieść. Muſiał więc ten człowiek coś doskonałego utworzyć, który przy naywiększym gieniiuszu i znaiomości rzeczy, poszedłszy za swoią skłonnością, cały ſię iednemu przedmiotowi poświęcił.— Exemplarz ieden tego dzieła kosztuie *zł.* pol. 6.

Przed laty 20 nieiaka Agneszka z rodzicow którzy iuż dawniey pomarli, Sliwińska, w Krakowie mieszkaiących była poszła za mąż za Franciszka Januszewskiego, który ſię tutay przy Krakowie, a to w wydziale ogim pieczeniem chleba czarnego zatrudniał, i do tąd zatrudnia, żyła z tym że przez lat 12, lecz podczas rewolucyi polskiey, a na reszcie, gdy Prusacy tu do Krakowa w kroczyli i tego Januszewskiego męża iey w niewolą zabrawszy, onego do feſtunku wielkiego Głogowa transportuiąc, taż iego żona odprowadzaiąc onego aż do Częſtochowy, i tam ſię zoſtawszy, tenże zaś mąż iey Januszewski tu w przeciągu czasu ¼ roku nazad powrocił, a tak gdy iey tutay nie zaſtawszy zażywaiąc sposobow przez te lata aby ſię oniey wywiedzieć, gdzieby ſię znaydować mogła, aże gdy ſię do tąd oniey nigdzie dowiedzieć nie może, uprasza zatym ktoby oniey wiedział, lub słyszał, aby tutay do tuteyszego urzędu Burmiſtrzowskiego Kleparskiego, lub do Kantoru Gazety Krakowskiey pod Nrem 507, czyli ieszcze żyie lub iuż gdzie umarła donieść raczył, ta zaś Agneszka z rodzicow Sliwieńska a z męża Januszewska gdy za niego poszła miała lat 20, była średniego wzroſtu, twarzy troche dziubatey, czarniawey, oczu białawych, ieden tylko ięzyk rodowity polski umiała.

Z Sądu woyskowego J. C. K. M. pod tytułem: *Judicium delegatum militare mixtum* w tuteyszey Galicyi Zachodniey uſtanowionego, czyni ſię ninieyszym Edyktem wiadomo, że

Balcer Rosner gemein od trzeciego granicznego wydziału w tym kraiu, rodem z Jayusowicz Dominium Szemberkowskiego w cyrkule Myślenickim w Galicyi Wschodniéy, bez teſtamentu i ſukceſſorow tuteyszemu Sądowi wiadomych, w Studzienney w Galicyi Zachodniey na dniu 24 Grudnia 1801 roku umarł.

Końcem zatem należytego rozporządzenia tegoż puścizny, wzywa ſię wszyſtkich którzyby sobie do teyże iakie, bądź z powodu ſukceſſyi bądź z innych miar pretensye rościli, ażeby takowe prensye w przeciągu roku niedziel szeeściu i trzech dni do wyżey wymienionego Sądu, sami, lub przez pełnomocnikow tym pewniey podali, i słuszność tychże okazali, ile że w przeciwnym razie taż puścizna, gdyby w przepisanym terminie nikt ſię do niey nie zgłoſił, iako prawu Kaduka podpadaiąca na rzecz funduszu inwalidow J. C. K. M. odpadnie. — W Krakowie dnia 2 Września 1802 roku.

Przez C.K. Sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniey, na prozbę adwokata Zarańskiego przydanego kuratora czyni ſię iuż po piąty raz wiadomo ninieyszym Edyktem Emanuelowi i Alexandrowi synom niegdy Maurycego Kurowickiego, iż Krolewska Pruska Południowa Regencya w Białym Stoku mocą Swey Noty pod 28 Lutego datowaney a 29 Marca 1800 roku odebraney, uwiadomiaiąc o zaszłey śmierci słabego na umyśle Franciszka Kurowickiego w Kurateli zostaiącego dla ukończenia pertraktacyi tamże pozoſtałego po zmarłym dziedzictwa w Krolewskiey Pruskiey Siemiatyckiey jurysdykcyi agituiącey ſię; tuteyszych C. K. Szlacheckich Sądow rekwirowała, aby, gdy przychodzący do tego dziedzictwa oprocz reszty braci i sioſtr po zmarłym pozoſtałych iuż zmarłego brata Maurycego Kurowickiego dzieci Fryderyk i Władysław Kurowiccy, tudzież przydany od Sądu Siemiatyckiego nieprzytomnym niegdy Maurycego Kurowickiego dzieciom kurator Jan Smorzewski iuż przed jurysdykcyą Krolewską Pruską Siemiatycką ſię zgłoſili, i komplanacyą pomiędzy sobą proponowali, samym nieprzytomnym niegdy Maurycego Kurowickiego dzieciom od Krolewskich też tuteyszych Sądow kurator był prydany, z nakazem, aby lub sam ſię tamże do wniścia w ugodę ſtawił, albo też na Jana Smorzewskiego lub też kogo innego plenipotencya uczynił. Gdy zatym ſtosownie do tey rekwzycyi im kurator w osobie tuteyszego adwokata Zarańskiego ieſt wyznaczony z tym dodatkiem, aby w Sądzie subſtancyą po Franciszku Kurowickim pertraktuiącym swey powinności zadosyć uczynił. Oni więc na prozbe tegoż kuratora po piąty raz ſię przywołuią, aby końcem oſiągnienia wzmiankowanego dziedzictwa tych środkow używali, ktore za zdolne do tego uznaią, i uſtanowione kuratorowi lub też iakiemu przez ſię obranemu pełnomocnikowi informacyą i pomoc udzielili.

Gołaſzewski.
Brożowski.
Friedenthal.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachod.
Dan w Lublinie 3 *Sierpnia* 1802.
Sahaneck.

Przez C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey czyni ſię wiadomo ſukceſſorom zmarłego Jacka Dyskiego, których imienia i mieysca zamieszkania nie są znamiome; iż maiątek po tymże zmarłym Dyskim pozoſtały w tuteyszych sądach ſię pertraktuie, a za kuratorem nieprzytomnych ſukceſſorow adwokat Zarański ieſt uſtanowiony; tym więc końcem, oni ſię napominaią, aby w przeciągu roku iednego i niedziel sześć swe oświadczenie względem przyięcia lub też zrzeczenia ſię dziedzictwa po wspomnionym Jacku Dyskim pozoſtałego, iakoteż i prawa swe do teyże ſukceſſyi podali, a to tympewniey, gdyż inaczey pertraktowanie tego maiątku we wszyſtkich iego częściach z uſtanowionym kuratorem rozpocznie ſię, i podług przepisow prawa cywilnego części II. poſtępować ſię będzie.

Gołaſzewski.
Gruszecki.
Friedenthal.

Z Rady C. K. sądow Szlach. Lubelskich Galicyi Zachod.
Dan w Lublinie 10 *Sierpnia* 1802.
Sahaneck.

Propinacyia wodki (czyli ogołem palenia i szynkowania horzałki) tuteyszego Państwa będzie d. 21 8bra 1802 *w ninieyszey kancellaryi* o *godzinie* 9 *zrana na* 3 *lata to ieſt: od*

z 9bris 1802 aż do ostatniego 8bris 1805 przez publiczną licytacyą w dzierżawę puszczone.
Każdy chęć maiący licytować do tego aktu zaprasza się, i może bliższe kondycye dzierżawne w tuteyszey Kancellaryi co dzień wyczytać.

Z C. K. Prefektury Suchedniowskie . D. 14 Septebris 1802.
Fran. Jos. Kollmann, prefekt.

Wezwanie. Cesarsko-Królewskie Gubernium Galicyi zachodniey.

Uwiadomia poddanego z państwa Rudnik, Końskiego cyrkułu, Woyciecha Cisowskiego, iego żonę Katarzynę, trzechletnią corkę, i Brata tegoż samego imienia, którzy po popełnioney kradzierzy za granicę wyszli, a dotąd niepowracaią, ani o przyczynie swego bawienia nie donoszą, ażeby w przeciągu 4 miesięcy od ogłoszenia nirnieyszego wezwania powrocili, lub oczekiwali postąpienia z sobą iako z emigrantami podług przepisu prawa.

Dan w Krakowie dnia 14go Września 1802.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Gallicyi Zachodniey oznamuią tym Edyktem Panu Janowi i Daninowi Brzezinskiemu: że Pan Kazimierz Popiel iako cessyonaryusz Maryanny Brzezińskiey u sądów tych o zapłacenie summ pierwszey 462 zł. pol. 23 gr. z summy oryginalney 15,877 zł. pol. 9 gr. drugiey 500 zł. pol. z summy oryginalney 1500 zł. pol. trzeciey 2515 zł. pol. 13 gr. z summy oryginalney 17,092 zł. pol. 21 gr. — żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie maiąc wiadomości, gdzie on zostaie, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, onemuż adwokata tuteyszego P. Bełdowskiego, z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowey na C. K. państwa dziedziczne przepisaney, rozpocznie się, i ukończony będzie, on przeto Edyktem nineyszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym to iest, w przeciągu 90 dni sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.
Józef de Cronenfels.
J. Gellinek.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Galicyi zachodniey.
W Krakowie dnia 21. Sierpnia 1802.
Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Fryderykowi Kohlheimowi i Panu Cypryanowi Piotrowskiemu: że Pan Michał Piotrowski u sądow tych — o 3000 Reychstalerow przez Panią Annę z Piotrowskich Kohlheimową iemu legowanych — żałobę na nich podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te nie maiąc wiadomości gdzie obżałowani zostaią, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduią się, onymże adwokata tuteyszego P. Niemetza prawa obojga doktora z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominaią się, ażeby dnia 30 Listopada r. b. sami stanęli, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienili, i podług przepisu tych srzódków prawa używali, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzą, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.
Karol de Reinsheim.

Z Rady C.K. Sądów Szlach. Krakowskich Galicyi Zachod.
W Krakowie dnia 21 Sierpnia 1802 roku.
Elsner.